

● Necibe etinkaya

Keşke

İblisi can kuşundan atabilseydik keşke.
Ol nefis-i emmâreye çatabilseydik keşke.

Fıtrattaki gerçekte zıtlaşmayı bırakıp,
Levh-i mahfuz sırrına yetebilseydik keşke.

Kalpler iman zikriyle selameti bulup da,
Şol Rahman deryasına batabilseydik keşke.

Ervah ikrar eyledi Rabb`i bezm-i eleste,
Ruhlar verdi sözünü tutabilseydik keşke.

Çekilen cefalara “hayhay!” demeyi bilip,
Her gece tefekkürle yatabilseydik keşke.

Sönmez yürek yangını yollar açık değilse,
Tevhidin manasını yutabilseydik keşke.

Merhamet teknesinde “ol!” deyince olduran,
Sonsuz derunî aşkı tadabilseydik keşke.

